

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **J. M.**
zastoupený Mgr. Zuzanou Čumpelíkovou, advokátkou
se sídlem Kudeříkové 1103/11a, 148 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2020, č. j. MPSV-2020/142445-918, ve věci příspěvku na péči,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2020, č. j. MPSV-2020/142445-918, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady soudního řízení ve výši 2 600 Kč k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Zuzany Čumpelíkové, a to ve lhůtě 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Úřad práce České republiky - krajská pobočka v Hradci Králové (dále též „*správní orgán prvního stupně*“ nebo „*Úřad práce*“) rozhodnutím ze dne 16. 9. 2019, č. j. 24183/2019/JIC (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“) v řízení zahájeném z moci úřední na základě kontroly využívání příspěvku na péči rozhodl tak, že od října 2019 bude žalobci

poskytován příspěvek na péči ve výši 4 400 Kč (z původních 19 200 Kč), neboť podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení (dále též „OSSZ“) Jičín ze dne 8. 7. 2019 vzhledem ke svému zdravotnímu stavu potřeboval pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupni závislosti podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“), tj. II. stupeň závislosti - středně těžká závislost, a pomoc byla poskytována v souladu s § 7 odst. 2 zákona o sociálních službách. Dle uvedeného posouzení žalobce potřeboval z důvodu svého dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při šesti základních životních potřebách, a to: a) mobilitě, e) oblékání a obouvání, f) tělesné hygieně, h) péči o zdraví, i) osobních aktivitách a j) péči o domácnost,

2. Žalovaný jako odvolací správní orgán rozhodnutím ze dne 14. 7. 2020, č. j. MPSV-2020/142445-918 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“) zamítl odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že podle posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „*PK MPSV*“ nebo „*posudková komise*“) ze dne 25. 6. 2020, který byl zpracován v odvolacím řízení, žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu od 9. 5. 2019 není schopen bez pomoci jiné osoby zvládat šest základních životních potřeb, a to: mobilitu, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost, a je tak ve smyslu § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách závislý na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Žalovaný na uvedené závěry (popsané na stranách 3 – 5 napadeného rozhodnutí), které jsou ve shodě s posudkem OSSZ Jičín ze dne 8. 7. 2019, odkázal a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jako správné potvrdil.

II. Obsah žaloby

3. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce včas podanou žalobou u Městského soudu v Praze, který ji svým usnesením ze dne 10. 12. 2020, čj. 13 Ad 29/2020, které nabylo první moci dne 16. 12. 2020, postoupil Krajskému soudu v Hradci Králové jako soudu místně příslušnému.
4. V podané žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné. Nezákonnost spatřuje v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí a v nedostatečném zjištění skutkového stavu věci ze strany správních orgánů obou stupňů. Žalovaný se rovněž nevypořádal s jeho odvolacími argumenty.
5. Uvedl, že již v odvolání namítal, že v roce 2019 u něj žádná kontrola nebyla, přičemž tato skutečnost nebyla odvolacím orgánem nijak prošetřena. Žalovaný pouze konstatoval, že protokol obsahuje jeho podpis, aniž by to blíže zkoumal.
6. Žalobce zopakoval, že je plně invalidní a odkázán na pomoc jiné osoby již od roku 2007, tedy 13 let. Jeho stav je v zásadě neměnný a nevykazuje zlepšení, spíše naopak, což vyplývá ze zprávy ošetřujícího lékaře. Namítá proto, že v odůvodnění rozhodnutí obou stupňů jednoznačně chybí zdůvodnění, v čem konkrétně se měl jeho zdravotní stav zlepšit natolik, že byl ze IV. stupně závislosti kvalifikován na II. stupeň závislosti. Uvedl, že je plně odkázán na pomoc druhé osoby, je imobilní a k jakékoliv činnosti potřebuje asistenci. Připustil, že se občas stravuje mimo bydliště, ale vždy v doprovodu své ošetřovatelky nebo jiné osoby. Skutečnost, že se stravuje mimo bydliště, mu žalovaný klade za vinu, přičemž nijak nezjišťoval, zda tak činí s pomocí jiné osoby, či nikoliv. Trvá

na tom, že nikdy by nemohl být sám mimo své bydliště bez patřičné pomoci, protože to prostě nezvládne. Z napadeného rozhodnutí je dle žalobce patrné, že mu žalovaný přičítá k tíži to, že nepobývá pouze v místě svého bydliště.

7. Dále namítl, že informace uvedená v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že „pronajímá“ část svého bytu rodičům pečovatelky, je neúplná a nepravdivá. Uvedl a doložil výpisem z listu vlastnictví, že uvedený byt je ve vlastnictví jeho otce a jeho manželky.
8. Pokud žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázal na to, že by mohl některé úkony zvládat s vhodnými facilitátory, a tyto nijak nespecifikoval, nemůže se proti takovému závěru bránit, neboť neví, co měl žalovaný na mysli a zda vůbec jsou pro něho vhodné. Závěrem shrnul, že zásadní pochybení žalovaného spatřuje v tom, že neuvedl, v čem konkrétně došlo v jeho případě ke zlepšení, když ve zdravotní dokumentaci jeho ošetřujícího lékaře je uvedeno, že jeho stav je nezměněn a nelze předpokládat zlepšení. Závěr posudkové komise je tak pro něj překvapivý. Nesouhlasí ani s jejím posouzením, že hybnost jedné končetiny má zachovanou. Uvedl, že vzdor svému postižení se snaží žít normální život s co možná nejmenší podporou státu. Sám však takový život vést nedokáže a nyní přiznaná podpora pro II. stupeň závislosti je pro něho nedostatečná. Žije v bytě svého otce a jeho manželky, a v případě snížení příspěvku na péči bude nucen vyhledat péči sociálního zařízení, což pro něj bude likvidační jak fyzicky, tak i psychicky.
9. S ohledem ke shora uvedenému navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal mu nárok na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Dle žalovaného bylo napadené rozhodnutí vydáno na základě úplného a přesvědčivého posudku posudkové komise, je věcně správné a v souladu s právními předpisy.
11. Zdůraznil, že zdravotní stav žalobce posuzovala v odvolacím řízení posudková komise složená z posudkového lékaře a lékaře se specializací neurologie. Vzala v úvahu zdravotní dokumentaci ošetřujícího lékaře, dostupné lékařské nálezy, výsledky sociálního šetření i vlastního vyšetření žalobce při jednání. Posudková komise uvedla, že žalobce byl posuzován jako 37letý muž po těžkém kraniocerebrálním traumatu a polytraumatu v roce 2006 s reziduální dysartrií, diplopií a spastickou kvadruparézou s převahou vpravo, s lehkým organickým psychosyndromem. Má zachovanou hybnost končetin, s oporou je schopen stoje, vážne motorika pravé končetiny, hybnost levé horní končetiny je zachována včetně jemné motoriky. Na základě doložených nálezů má žalobce zachovány funkční schopnosti končetin, aby zvládl přemístit se na vozík či z vozíku a vozík v bezbariérovém prostředí ovládat.
12. Žalovaný stejně jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí zopakoval, že posudková komise neshledala funkčně významné postižení smyslových a duševních schopností, které by žalobci bránily zvládat základní životní potřebu **orientace** a komunikace v přirozeném sociálním prostředí. Diagnóza dysatrie není u žalobce důvodem pro neuznání potřeby **komunikace**, při sociálním šetření a při jednání komise byl žalobce schopen srozumitelně komunikovat. Dle posudkové komise žalobce zvládne napsání krátké zprávy či podpis levou rukou, kde je funkční schopnost zachována. Při

jednání komise žalobce uvedl, že dříve nemluvil, nyní ano. Z toho je dle žalovaného zřejmé, že k určitému posunu v jeho zdravotním stavu došlo.

13. K základní životní potřebě **stravování**, žalovaný s odkazem na závěry posudkové komise uvedl, že žalobce má dostatečně zachovány duševní, zrakové i fyzické schopnosti, aby zvládl tuto potřebu v přijatelném standardu. Má i dostatečnou funkci horních končetin, aby byl schopen se samostatně najíst a jídlo naporcovat. V sociálním šetření je uvedeno, že se nají samostatně lžící, což je považováno za přijatelný standard. Přemísťování jídla k místu konzumace je považováno za zvládnuté, pokud je k tomu použita pomůcka typu servírovacího vozíku, akceptovat lze i konzumaci u kuchyňské linky. Zachovalá schopnost levé horní končetiny je pro potřebu stravování dle posudkové komise dostačující. Příprava stravy se hodnotí v základní životní potřebě péče o domácnost. K námitkám žalobce ohledně stravování mimo bydliště žalovaný uvedl, že tato skutečnost nebyla důvodem pro neuznání potřeby stravování. Není hodnoceno, kde se žalobce stravuje, ale to, zda dokáže zvládnout jednotlivé úkony hodnocené v rámci základní potřeby stravování z hlediska funkčních schopností v přijatelném standardu.
14. Dle závěru posudkové komise je žalobce schopen zvládat i **výkon fyziologické potřeby** v přijatelném standardu. Zachovalá funkce horních končetin je dostačující k tomu, aby se byl schopen přemísťovat z vozíku či na vozík, tedy i na toaletu a provést očistu. Žalovaný poukázal na to, že v sociálním šetření žalobce uváděl, že tuto potřebu zvládá samostatně. K případnému použití facilitátorů uvedl, že pokud je žalobce schopen se za pomoci madla sprchovat ve stoje, není důvod, proč by obdobný facilitátor (madlo) nemohl použít i při přemístění z vozíku na toaletu a zpět.
15. Žalovaný považuje posudek posudkové komise za úplný a přesvědčivý, jeho závěry odpovídají závěrům doloženým lékařskými nálezy i zjištěním sociálního šetření.
16. K námitce žalobce, že u něho neproběhla žádná kontrola, žalovaný uvedl, že ze spisu Úřadu práce vyplývá, že dne 9. 5. 2019 se u něho uskutečnilo kontrolní sociální šetření, při němž byl přítomen. V záznamu o něm je uvedeno, že žalobce byl zastižen, záznam obsahuje i jeho podpis. K otázkám souvisejícím s vlastnictvím bytu a dalším pronájmem, žalovaný uvedl, že tyto informace se při sociálním šetření zjišťují jako základní sociální rámec zejména ve vztahu k zajištění základních životních potřeb, přičemž vlastnictví bytu samo o sobě nemá žádný vliv na hodnocení základních životních potřeb.
17. S ohledem na uvedené skutečnosti navrhl žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek ve smyslu § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. Učinil tak bez nařízení jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. za presumovaného souhlasu žalobce i žalovaného.
19. Žalobu shledal **důvodnou**.
Skutková zjištění:
20. Ze správního spisu vyplývají následující rozhodné skutečnosti:

21. Žalobce byl poživatelé příspěvku na péči pro IV. stupeň závislosti (§ 8 odst. 2 písm. d) zákona o sociálních službách).
22. Dne 9. 5. 2019 bylo zahájeno řízení z úřední povinnosti na základě kontroly využívání příspěvku na péči. V záznamu o kontrole, které je vyplněno pracovnící Úřadu práce propisovací tužkou, je uvedeno, že kontrolní šetření bylo zahájeno dne 9. 5. 2019 v 10:00 hod a ukončeno v 10:30 hod, a že žalobce byl zastižen. Pečující osobou je L. G.. K rozsahu a způsobu péče je vyplněno: mobilita: manipulace s vozíkem po městě; komunikace: vyřizování osobních záležitostí, komunikace s úřady; oblékání a obouvání: dopomoc, příprava; tělesná hygiena: celková pomoc; péče o zdraví: dopomoc při návštěvě lékaře, podávání léků; osobní aktivity: denní režim; péče o domácnost: úklid, manipulace s prádlem, nákup, vaření. V kolonce podpis příjemce příspěvku na péči je podpis žalobce. Podpis pečující osoby záznam neobsahuje. Záznam je podepsán pracovnící Úřadu práce, která provedla kontrolní šetření.
23. Dále je ve správním spise přepis záznamu z kontroly využívání příspěvku na péči (pomocí PC) učiněný stejnou pracovnící Úřadu práce, která provedla kontrolní šetření. Dále jsou uvedeny osoby, s nimiž byl veden pohovor: oprávněná osoba, L. G. s tím, že paní G. poskytuje péči v oblasti: **mobilita** - dopomoc při přesunu, manipulace s vozíkem po městě; **komunikace** - vyřizování osobních záležitostí, komunikace s úřady; **oblékání a obouvání** - dopomoc se spodní částí oděvu, příprava; **tělesná hygiena** - celková pomoc; **péče o zdraví** - příprava a podávání léků; **osobní aktivity** - doprovody ke kamarádům, procházky po městě; **péče o domácnost** - úklid, nákupy, vaření, péče o prádlo, topení, údržba domu a zahrady.
24. V tiskopisu „Sociální šetření“ je v úvodu předtištěno: Příjmení, jméno; šetření dne; zúčastněné osoby. Žádný z těchto údajů není vyplněn. Tiskopis obsahuje výčet všech základních životních potřeb (§ 9 zákona o sociálních službách) a v jejich rámci hodnocených dílčích úkonů. Ručně je dopsáno, že žalobce je svobodný, žije s asistentkou sociální péče a rodinou. Jedná se o byt otce o velikosti 2+1 a žalobce obývá jednu místnost. K neuznaným životním potřebám je uvedeno: žalobce je **orientován**, osobou časem a místem, doplněno: zná, pozná, zapomíná. Ke **komunikaci** je uvedeno, že koktá, z mobilu zavolá, číslo si pamatuje. Ke **stravování** je uvedeno: lžící se nají, nemá dietní režim. K **výkonu fyziologické potřeby** je uvedeno: uvědomuje si – pomoc na vozík, sám si *-nečitelné slovo*. Uvedený tiskopis neobsahuje podpis žádné ze zúčastněných osob (tj. osoby provádějící sociální šetření, žalobce, či osoby pečující).
25. Oproti tomu v přepisu záznamu ze sociálního šetření (pomocí PC) je uvedeno, že sociální šetření proběhlo v Jičíně, dne 9. 5. 2019 od 10:30 hod do 11:20 hod. K **mobilitě** je uvedeno: Pan M. prodělal těžkou autonehodu, po které zůstal ochrnutý. Na posteli je schopen sám se otočit a posadit. Při přesunu potřebuje dopomoc asistenta sociální péče. S vozíkem manipuluje, je schopen jezdit sám nebo ho doprovází jiná osoba. Levou ruku má v pořádku, s pravou má potíže, nedokáže ji používat běžným způsobem. K lékaři ho vozí asistentka sociální péče, v jejíž přítomnosti tráví většinu dne. Pana M. pravidelně potkávám ve městě, v jídelně, vždy je v přítomnosti kamarádů, popíjí alkohol. Neuznané životní potřeby jsou popsány následovně. je K **orientaci** je uvedeno: je plně orientován, dokáže se orientovat v přirozeném prostředí a reagovat - často reaguje nepřiměřeně. Má problémy s pamětí, dokáže rozpoznávat zrakem i sluchem. Ke **komunikaci** je uvedeno: komunikuje z vlastní vůle, používá běžnou slovní zásobu, v řeči trochu zadržává, dokáže chápat obsah přijímaných i sdělovaných informací, používá

mobilní telefon, číslo si pamatuje nazpaměť, využívá notebook, podpis zvládá levou rukou. Ke **stravování** je uvedeno: Pan M. uvádí, že o stravovací režim se stará asistentka sociální péče, která připravuje celodenní stravování. Je schopný se najíst pomocí lžíce, nemusí dodržovat žádnou dietu. Pan M. je často vídán v jídelně, uvedl, že občas se stravuje i tam. K **výkonu fyziologické potřeby** je uvedeno: Pan M. uvedl, že si potřebu uvědomuje, včas využije WC a že nemá žádné problémy. Dále je uvedeno, že pan M. žije v bytovém domě, v bytě o velikosti 2+1, obývá pouze jednu místnost s asistentkou sociální péče a druhou pronajímá rodičům asistentky.

26. Ze smlouvy o poskytnutí pomoci (doručené Úřadu práce dne 13. 5. 2019) mimo jiné vyplývá, že pomoc bude poskytována i při výkonu fyziologické potřeby.
27. Dne 8. 7. 2019 vypracoval lékař OSSZ Jičín posudek o zdravotním stavu žalobce, v němž je uvedeno, že vycházel ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. M. K., lékařské zprávy MUDr. G. ze dne 29. 9. 2014 - FN Praha, zprávy z hospitalizace RHB Hostinné z 15. 12. 2014 - MUDr. T. ambulantní rehabilitační zprávy z 18. 8. 2016 a 6. 6. 2019 - MUDr. Š. (žádná z uvedených zpráv, případně její kopie není součástí správního spisu) a ze závěrů sociálního šetření provedeného dne 9. 5. 2019. Dospěl k následujícím skutkovým zjištěním: jedná se o stav po těžkém kraniocerebrálním traumatu a polytraumatu (3. 6. 2006); kontuze mozku s krvácením do bazálních ganglií oboustranně a bílé hmoty; poúrazový závažný organický psychosyndrom; přetrvávající neurologická symptomatologie s dysartrií diplopií a spastickou kvadruparezou s převahou vpravo; stav po levostranné nefrektomii (02/2008) pro hypofunkci při chronické pyelonefritidě; stav po operaci Achillovy šlachy oboustranně, pro těžké kontraktury transpozicim.tibialis anter ped. oboustranně (12/2009). Dále je uvedeno, že žalobce je mobilní jen na lůžku a plně odkázán na invalidní vozík, kam potřebuje dopomoc, je plně orientován, komunikuje. Nezvládne šest hodnocených úkonů, péči zajišťuje asistentka. Posudek je v souladu se sociálním šetřením a zdravotní dokumentací, stav je trvalý. Žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc při následujících životních potřebách: a) mobilitě, e) oblékání a obouvání, f) tělesné hygieně, h) péči o zdraví, i) osobních aktivitách a j) péči o domácnost. Stav odpovídá II. stupni závislosti (středně těžká závislost) ve smyslu § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách.
28. Dne 16. 9. 2019 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým byl de facto původní příspěvek na péči ve výši 19 200 Kč (ze IV. stupně závislosti) od října 2019 snížen na 4 400 Kč (na II. stupeň závislosti). Prvostupňový správní orgán konstatoval výsledek posouzení stupně závislosti posudkovým lékařem OSSZ Jičín a uzavřel, že žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc při šesti základních životních potřebách, a je tak podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách závislý na pomoci jiné osoby ve stupni II. (středně těžká závislost).
29. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání. Uvedl, že příspěvek na péči pobírá od roku 2012, od samého počátku mu byl přiznán IV. stupeň závislosti. Namítl, že se žádného sociálního šetření dne 9. 5. 2019 neúčastnil, a proto nemůže existovat protokol podepsaný jím a pečující osobou. Stejně tak se neúčastnil posouzení svého zdravotního stavu lékařem OSSZ dne 8. 7. 2019. Namítl proto neobjektivní posouzení svého zdravotního stavu. Prvostupňové rozhodnutí je dle jeho názoru v rozporu se zprávou jeho ošetřujícího lékaře MUDr. M. K., v níž je napsáno, že jeho stav je trvalý, neměnný a nelze předpokládat zlepšení. Uvedenou zprávu cituje i lékař

OSSZ MUDr. H., avšak již nevysvětluje, jak mohlo dojít k tak rapidnímu zlepšení jeho zdravotního stavu, že byl ze IV. stupně závislosti přerazen do stupně II. Uvedl, že potřebuje pomoc jiné osoby i při komunikaci (viz diagnóza dysartrie), má problémy s vyjadřováním, není mu rozumět. Dále nemůže ani srozumitelně psát, psaní levou rukou je pro něho obtížné a písmo nečitelné. Není mu tedy zřejmé, z čeho lékař OSSZ usuzuje, že tato životní potřeba je zachována a není potřeba pomoci jiné osoby. Dále potřebuje pomoc při stravování, neboť má částečně funkční pouze levou ruku. Je dle jeho názoru nemyslitelné, že by se s její pomocí samostatně najedl, nakrájel si stravu na požitelné kousky, natož si stravu sám připravil. Rovněž není schopen si stravu přemístit na místo konzumace, musí mu být donesena. Bez pomoci si sám nedokáže nalít ani nápoj. Rovněž tak bez asistence není schopen výkonu fyziologické potřeby. Potřebuje pomoc při přesunu na WC, při umístění do vhodné polohy i v případě následné očisty. Namítl, že ze zprávy MUDr. K. vyplývá, že není schopen samostatného stoje. Uvedl, že je ochrnutý po téměř celém těle, vyjma levé ruky, kterou může velmi omezeně používat. Má spastickou kvadruparézu, což je ochrnutí všech čtyř končetin. Namítá proto nedostatečné posouzení svého zdravotního stavu.

30. V odvolacím řízení byl dne 25. 6. 2020 zpracován posudek posudkové komise. Její závěry jsou popsány v odůvodnění napadeného rozhodnutí a shodně výše ve vyjádření žalovaného k žalobě. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen a byl přešetřen lékařkou z oboru neurologie. Posudková komise vycházela kromě správního spisu a vlastního vyšetření též ze zdravotnické dokumentace praktického ošetřujícího lékaře a odborných lékařských nálezů v nich obsažených (stejně jako lékař OSSZ) a ze sociálního šetření z 9. 5. 2019. Dospěla ke stejnému posudkovému závěru jako lékař OSSZ, tedy, že žalobce je závislý na pomoci jiné osoby ve stupni II, samostatně nezvládá šest základních životních potřeb (viz výše).
31. Žalovaný s odkazem na závěry posudkové komise odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí jako správné potvrdil s tím, že posudková komise měla dostatek podkladů pro zhodnocení zdravotního stavu žalobce, zhodnotila jej dostatečně a vypořádala se i se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Dle jeho názoru je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý.

Právní závěry:

32. Podmínky nároku na příspěvek na péči vycházejí z § 7 zákona o sociálních službách. Příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby a nárok na něj mají osoby uvedené v § 4 odst. 1, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebují pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu podle stupně závislosti dle § 8, pokud jim tuto pomoc poskytuje např. osoba blízká.
33. Podle § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, pokud současně vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby
34. Podle § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách, se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (odst. 4 téhož ustanovení). Aby byla v příslušné základní životní potřebě uznána závislost, musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu (odst. 5 téhož ustanovení). Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
35. **Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, v platném znění** (dále jen „*prováděcí vyhláška*“), na niž odkazuje § 9 odst. 6 zákona o sociálních službách.
36. Z § 1 prováděcí vyhlášky vyplývá, že schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce (odst. 1 citovaného ustanovení). Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se hodnotí tělesné struktury a tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky, a funkce

hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností (odst. 3 citovaného ustanovení).

37. Za neschopnost zvládnání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Tím se rozumí zvládnání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby (§ 1 odst. 4 prováděcí vyhlášky).
38. Při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby je nutné posoudit, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládnání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby, a přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení (§ 2 odst. 1 prováděcí vyhlášky).
39. Pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k prováděcí vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (§ 2a prováděcí vyhlášky).
40. Žalobce namítal, že dle napadeného rozhodnutí (i prvostupňového rozhodnutí) již zvládá bez pomoci jiné fyzické osoby i základní životní potřeby: b) orientace, c) komunikace, d) stravování, g) výkon fyziologické potřeby, aniž by správní orgány řádně odůvodnily, v čem konkrétně se jeho zdravotní stav zlepšil natolik, že již není závislý na pomoci jiné osoby ve stupni IV, ale toliko ve stupni II.
41. Podle přílohy č. 1 prováděcí vyhlášky u životní potřeby: **a) orientace**, se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se osobou, časem a místem, orientovat se v přirozeném sociálním prostředí, orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat; **c) komunikace**, se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky; **d) stravování**, se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nalít nápoj, rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, přemístit nápoj a stravu na místo konzumace; **g) výkon fyziologické potřeby**, se za schopnost zvládat tuto základní

životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, zaujmout vhodnou polohu, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

42. Z citovaného § 2a prováděcí vyhlášky tedy plyne povinnost správního orgánu posoudit v rámci zvládání každé základní životní potřeby schopnost člověka **zvládat všechny takto vymezené aktivity současně**. Jestliže člověk není schopen z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z vymezených aktivit, danou potřebu není schopen samostatně zvládat.
43. Rovněž Nejvyšší správní soud upozornil na stanovené pravidlo, a zejména na povinnost řádného odůvodnění odchýlného závěru. V rozsudku ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 50/2013 - 32, zdůraznil, že: „*Pro hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby za účelem zjištění stupně závislosti osoby je v rámci aplikace posudkových kritérií stanovených v § 1 až § 2c vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění účinném od 1. 1. 2012 rozhodné nesplnění byť jen jedné z aktivit, které jsou pro schopnost zvládat určitou základní životní potřebu vymezeny v příloze k této vyhlášce, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pokud z podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou základní životní potřebu považují za zvládanou, je jejich povinností tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit.*”
44. V projednávaném případě učinil žalovaný závěr, že posudek posudkové komise splňoval požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Krajský soud však uvedený názor nesdílí, naopak má za to, že uvedený posudek se dostatečně a přesvědčivě nevypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi, především pak s těmi, které namítal žalobce (k uvedenému srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č.j. 3 Ads 262/2015-34, dostupný na www.nssoud.cz).
45. Žalobce namítal, že v roce 2019 u něj žádná kontrola nebyla a že nic nepodepisoval, přičemž žalovaný pouze konstatoval, že protokol obsahuje jeho podpis, aniž by to blíže zkoumal. Krajský soud přezkoumal všechny listiny ze sociálního šetření, které se mělo konat dne 9. 5. 2019 (viz výše). Záznam o kontrole využívání příspěvku ze dne 9. 5. 2019 skutečně obsahuje podpis žalobce (viz bod 22. tohoto rozsudku), avšak listina z vlastního sociálního šetření (viz bod 24. tohoto rozsudku) není ohledně osoby, data šetření a zúčastněných osob vyplněna, a proto z ní nelze seznat, jaká osoba a kde byla posuzována, není rovněž opatřena žádným podpisem a datem. Přepis záznamu ze sociálního šetření (viz bod 25. tohoto rozsudku) zcela neodpovídá blíže neoznačené listině ze sociálního šetření. Na základě těchto skutečností má soud minimálně pochybnost o tom, jakým způsobem a zda vůbec se sociální šetření dne 9. 5. 2019 v bytě žalobce uskutečnilo. Tato skutečnost je o to více závažnější, že se jedná o kontrolu po 12 letech (poslední posudek je z roku 2007, jak uvedl prvostupňový správní orgán), šetření by proto mělo být důkladné a přesvědčivé. To se však nestalo.
46. Žalovaný zcela převzal podstatné části závěrů posudku posudkové komise do textu rozhodnutí, nedoplnil je vlastní úvahou či hodnocením ve vztahu k žalobcem uplatněným odvolacím námitkám. Soud dává žalobci za pravdu v tom, že z posudku vypracovaného pro účely odvolacího řízení (ani z posudku zpracovaného posudkovým lékařem OSSZ Jičín) není zřejmé, na základě jakých skutečností dospěly posudkové orgány k závěru, že žalobce je schopen samostatně a bez pomoci jiné osoby zvládat

minimálně základní životní potřebu stravování a výkon fyziologické potřeby. Žalobce v odvolání (viz bod 29. rozsudku) zcela konkrétně namítal, jaké dílčí úkony v rámci těchto dvou životních potřeb nezvládá bez pomoci jiné fyzické osoby, přičemž se jedná o aktivity, jejichž samostatné zvládání prováděcí vyhláška v rámci zvládání těchto základních životních potřeb vyžaduje.

47. Krajskému soudu není stejně jako žalobci zřejmé, na základě jakých podkladů a úvah dospěla posudková komise k závěru, že u žalobce s ohledem na jeho základní zdravotní postižení (spastická kvadruparéza) došlo k tak výraznému zlepšení jeho zdravotního stavu, a v jakém směru, že ze stupně závislosti IV je ze dne na den posouzen jako závislý na pomoci jiné osoby ve stupni II. Pokud dochází k tak závažné změně v posouzení zdravotního stavu pojištěnce, tj. o dva stupně, je dle názoru krajského soudu i s ohledem na výše citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu, třeba řádně odůvodnit, v čem konkrétně a na základě jakých lékařských nálezů došlo k tak výraznému zlepšení zdravotního stavu žalobce, že dosud neuznané základní životní potřeby ode dne 9. 5. 2019, kdy u něho proběhlo sociální šetření (byť ho žalobce sporuje), žalobce zvládne sám bez pomoci jiné osoby.
48. Dle názoru soudu minimálně posouzení základní životní potřeby stravování a výkonu fyziologické potřeby vzhledem ke zcela podrobným odvolacím námitkám ve světle jednotlivých dílčích aktivit vymezených v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky pro tyto životní potřeby, je nedostatečné a svědčí spíše ve prospěch žalobce. Za sporné soud považuje např. vysvětlení posudkové komise k životní potřebě **stravování**, že „přenášení stravy“ se v této životní potřebě nehodnotí, když naopak z přílohy č. 1 prováděcí vyhlášky vyplývá, že jednou z dílčích aktivit pro zvládnutí této životní potřeby je „*přemístit nápoj a stravu na místo konzumace*“. Zdůvodnění posudkové komise (převážení na vozíku, konzumace u kuchyňské linky), ještě nedává odpověď na to, zda žalobce je vůbec schopen nápoj a stravu sám uchopit a přemístit na vozík a z něho dále na místo konzumace. To by dle názoru soudu bylo třeba přímo ověřit. Žalobce rovněž namítal s odkazem na svou základní diagnózu (spastická kvadruparéza, kdy má částečně funkční pouze levou horní končetinu), že si nedokáže nakrájet stravu na požitelné kousky, ani si ji sám připravit (tj. „*rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji*“). Bez pomoci si sám nedokáže nalít ani nápoj. Jedná se přitom o dílčí aktivity, které jsou pro uvedenou životní potřebu stanoveny v příloze 1 prováděcí vyhlášky. Argumentace žalovaného, že žalobce se stravuje mimo svůj domov, ještě nevypovídá nic o jeho samostatné schopnosti se sám najíst a obsloužit, když výslovně uvedl, že v takovém případě je s ním vždy jiná osoba. Za sporné soud považuje i tvrzení správních orgánů, že žalobce má levou ruku v pořádku včetně jemné motoriky. Naproti tomu žalobce s odkazem na zprávu svého ošetřujícího lékaře MUDr. K. (o neměnnosti jeho zdravotního stavu) již v odvolání namítal, že levou ruku může používat toliko omezeně.
49. Žalobce v odvolání rovněž namítal, že bez asistence není schopen **výkonu fyziologické potřeby**. Uvedl, že potřebuje pomoc při přesunu na WC, při umístění do vhodné polohy i v případě následné očisty. Namítl, že ze zprávy MUDr. K. vyplývá, že není schopen samostatného stoje. Přepis záznamu ze sociálního šetření (na PC) k výkonu fyziologické potřeby, v němž je uvedeno: „*Pan M. uvedl, že si potřebu uvědomuje a včas využije WC. Uvedl, že nemá žádné problémy*“, je v rozporu s tvrzeními žalobce v odvolání i žalobě. Posudková komise k této odvolací námitce uvedla: „*Nebyla objektivizována taková tíže postižení duševních a fyzických schopností, která by*

odůvodňovala případně s vhodnými facilitátory nezvládat základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby v rozsahu daném posudkovými kritérii.“ Takové posouzení v obecné rovině, bez jakékoliv reakce na konkrétní odvolací námitky a přílohu č. 1 prováděcí vyhlášky, soud považuje za nedostatečné.

50. S ohledem na shora uvedené podklady, z nichž posudková komise vycházela, nepůsobí posudek přesvědčivě, neboť se přesvědčivě nevypořádává s argumenty žalobce, který s odkazem na zprávu svého ošetřujícího lékaře namítal, že jeho zdravotní stav s diagnózou spastická kvadruparéza, je neměnný. Aby mohl být posudek přesvědčivý, musí se srozumitelně a bez vnitřních rozporů vypořádat se všemi relevantními skutečnostmi a jeho závěry nesmí být zpochybněny například obsahem lékařských zpráv (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011 - 44).
51. Na žalobcovy odvolací námitky žalovaný v napadeném rozhodnutí nereagoval pouze odkazem na závěry posudkové komise, které soud shledal jako nedostatečné. Napadené rozhodnutí se ani slovem nezmiňuje o prováděcí vyhlášce a o způsobu, jakým se posuzuje podle uvedeného podzákoného právního předpisu, jímž byly správní orgány vázány, schopnost člověka samostatně zvládat jednotlivé základní životní potřeby. Žalovaný sice citoval zjištění posudkové komise a shrnul průběh řízení, neprovedl však žádné zhodnocení schopnosti žalobce stran samostatného zvládání aktivit nutných pro celkové zvládnutí neuznaných základních životních potřeb. Na konkrétní odvolací námitky v napadeném rozhodnutí tak nijak nereagoval.
52. Povinností žalovaného jako odvolacího správního orgánu však bylo přezkoumat prvostupňové rozhodnutí v kontextu všech odvolacích důvodů a vypořádat se s nimi (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2009, č. j. 7 Afs 116/2009 - 70). Z odůvodnění správního rozhodnutí totiž musí být zřejmé, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předesílané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o odvolání se všemi odvolacími námitkami, zatíží tím své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Tuto vadu nelze zhojit ani vyvrácením odvolacích námitek ve vyjádření k žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71).
53. Stěžejním důkazem v odvolacím správním řízení, jehož předmětem je příspěvek na péči, je lékařský posudek posudkové komise, na který je proto kladen požadavek úplnosti a přesvědčivosti, spočívající v tom, aby se posudková komise vypořádala především s těmi rozhodujícími skutečnostmi, které odvolatel namítá, a aby své závěry náležitě zdůvodnila (k testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudky ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 - 54, ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 158/2012 - 24, ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013 - 22, rozsudek ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 25/2013 - 26). Žalovaný však závěry posudkové komise bez dalšího převzal, aniž by zhodnotil úplnost a přesvědčivost posudku právě i vzhledem ke konkrétním odvolacím námitkám, podle nichž zdravotní stav žalobci neumožňuje samostatně zvládat bez dopomoci druhé osoby některé z aktivit uvedených v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky pro základní životní potřebu stravování a výkon

fyziologické potřeby. Tím žalovaný zároveň rezignoval na vypořádání odvolacích námitek žalobce a na řádné zdůvodnění, proč považuje odvolací námitky za mylné nebo vyvrácené. Krajský soud ve světle uplatněných žalobních námitek tak dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není v souladu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, neboť nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Napadené rozhodnutí proto nemůže obstát a krajský soud jej zrušil pro to, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu a vyžaduje zásadní doplnění. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

54. Na základě § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný tak v dalším řízení znovu posoudí posudek posudkové komise z hlediska jeho jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti. Zohlední, zda posudková komise aplikovala poznatky o zdravotním stavu zaznamenané v lékařské dokumentaci na všechna kritéria zvládání základních životních potřeb. Uváží, zda z podkladů lékařského posudku lze konstatovat, že žalobce některé z aktivit nutných pro celkové zvládnutí neuznaných základních životních potřeb sám bez pomoci jiné osoby nezvládá a posoudí, zda posudková komise vysvětlila a dostatečně a přesvědčivě zdůvodnila, proč jsou tyto životní potřeby zvládány. V opačném případě bude povinností žalovaného požádat o doplnění posudku a následně znovu ve věci rozhodnout. V novém rozhodnutí pak řádně a přesvědčivě odůvodní, z jakých důvodů shledal žalobce jako schopného zvládat samostatně všechny aktivity vymezené pro zvládání neuznaných základních životních potřeb (minimálně životní potřeby stravování a výkonu fyziologické potřeby) přílohou č. 1 prováděcí vyhlášky. Soud současně nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť důvody pro postup dle § 78 odst. 3 s. ř. s. neshledal. Bude na žalovaném, aby sám zvážil, jaký učiní další postup v rámci řízení o odvolání za účelem spolehlivého zjištění skutkového stavu věci.

V. Náklady řízení

55. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
56. Žalobce, který byl ve věci zcela úspěšný a byl v soudním řízení zastoupen advokátkou, má právo na náhradu nákladů řízení. Tyto sestávají z nákladů právního zastoupení ve výši dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění (dále jen „*advokátní tarif*“). V souladu s § 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3. advokátního tarifu náleží právní zástupkyni žalobce odměna ve výši 1 000 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby [převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu] a dále náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby. Zástupkyně žalobce nedoložila, že by byla plátcem daně z přidané hodnoty, proto jí o tuto částku nemohla být odměna a náhrada hotových výdajů zvýšena. Náhrada nákladů řízení tak činí celkem 2 600 Kč. Soud proto výrokem II. uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci prokázané náklady soudního řízení, a to k rukám jeho zástupkyně,

která je advokátkou (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 1. února 2022

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně